

ใช้อำนาจในทางที่ผิดเบิกค่าใช้จ่ายเป็นเท็จ เป็นความผิดนะจ๊ะ !

วันนี้ขอเสนอเรื่องราวของนายเอ อดีตข้าราชการสังกัดหน่วยงานราชการแห่งหนึ่งของจังหวัด ซึ่งอุทธรณ์คำสั่งเพิ่มโทษจากปลดออกเป็นไล่ออกจากราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และประพฤติด้อยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 85 (1) และ (4) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

กรณีเมื่อครั้งที่นายเอรักษาราชการแทนผู้มีหน้าที่ในการอนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ได้ขออนุมัติเดินทางไปราชการ และเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเป็นเท็จ นายเอได้อุทธรณ์อ้างว่า ตนเข้าใจว่าตนมีสิทธิที่จะเบิกได้ มิได้มีเจตนาทุจริต และเมื่อทราบว่าตนไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่าย ตนก็ได้คืนเงินแล้ว จึงขอให้ คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ลดหย่อนโทษ

ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขออนุมัติต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อเดินทางไปราชการที่กรมต้นสังกัดในวันที่ 30 ธันวาคม 2553 - 5 มกราคม 2554 รวม 7 วัน ซึ่งอยู่ในช่วงวันหยุดราชการหลายวันติดต่อกันโดยไม่มีหลักฐานหรือรายละเอียดว่าเดินทางไปราชการด้วยการกิจใด แต่ได้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ รวมเป็นเงิน 10,518 บาท โดยอ้างว่าไปราชการที่กรมเพียง 2 วัน คือวันที่ 30 ธันวาคม 2553 เพื่อไปสภกรณ์ออมทรัพย์ของกรมเพื่อติดต่อกับเรื่องคำประกันหนี้ให้กับเพื่อนข้าราชการ และวันที่ 4 มกราคม 2554 เพื่อไปเข้าร่วมถวายพระพรปีใหม่ผู้บริหารของกรม ซึ่ง ก.พ.ค. เห็นว่า การเดินทางในลักษณะนี้ไม่ใช่การเดินทางไปปฏิบัติราชการชั่วคราว ตามมาตรา 13 แห่งพระราชกฤษฎีกาเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และในช่วงเวลาดังกล่าวก็เป็นวันหยุดราชการที่ปรากฏหลักฐานภาพถ่ายของผู้อุทธรณ์ว่าไปเที่ยวต่างจังหวัดด้วย

นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ยังได้ขออนุมัติเดินทางไปราชการที่หน่วยงานราชการแห่งหนึ่ง ในวันที่ 16 - 17 มีนาคม 2554 เพื่อปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีกำหนดเดินทางตั้งแต่วันที่ 14 - 18 มีนาคม 2554 และได้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ รวมเป็นเงิน 5,618 บาท แต่ปรากฏหลักฐานว่าวันที่ 13 - 18 มีนาคม 2554 ผู้อุทธรณ์ได้เดินทางไปเที่ยวต่างประเทศ โดยไม่ได้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งผู้อุทธรณ์ย่อมทราบดีว่าตนไม่ได้เดินทางไปราชการในช่วงเวลาดังกล่าว แต่ได้ขออนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเป็นเท็จด้วยเจตนาทุจริต ดังนั้น การที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งขณะนั้นรักษาราชการแทนผู้มีหน้าที่ในการอนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และได้อนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้กับตนเองโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้ **จึงเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและประพฤติด้อยอย่างร้ายแรง** การที่ อ.ก.พ. กระทรวงมีมติให้เพิ่มโทษจากปลดออกเป็นไล่ออกจากราชการ นั้นชอบด้วยกฎหมายแล้ว อุทธรณ์จึงฟังไม่ขึ้น จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศึกษาเพิ่มเติมได้ที่

กลุ่มวินัย
กองการเจ้าหน้าที่
กรมพัฒนาที่ดิน

